

Mattheüs 6: 5-8

In de vorige meditatie heb ik u verteld dat Mattheüs 6 drie goede zaken behandelt die je op een verkeerde manier kunt uitvoeren. Je kunt geld geven aan goede doelen op een verkeerde manier, je kunt bidden op een verkeerde manier en je kunt vasten op een verkeerde manier. Drie op zichzelf goede dingen kun je maar zo doen tot eigen eer in plaats van tot Gods eer. Wie eigen eer zoekt is een huichelaar. Dat woord gebruikt Jezus bij alle drie de voorbeelden. Letterlijk staat er 'een hypocriet', een toneelspeler.

Zojuist heb ik het onderwijs van Jezus over het bidden voorgelezen. Voor ons bidden geldt ook hier, maak er geen show van. In Jezus' tijd kende Gods volk vaste momenten om te bidden. Toen we in Israël waren hebben we dat ook wel gezien. Mensen zetten hun auto langs de snelweg stil, stappen uit en gaan bidden. Ook moslims kennen die gewoonte om, waar ze ook maar zijn, een kleedje op de grond uit te spreiden en te bidden.

Nu gaat het in Jezus' onderwijs niet om de vraag of je wel in het openbaar mag bidden. Dat mag best. Het gaat erom dat je het niet doet om gezien te worden. Zo gebeurde het in Jezus' tijd door de hypocrieten. Die zorgden dat ze op het uur van gebed 'toevallig' net op een drukke kruising of plein stonden om daar uitvoerig hun vroomheid te etaleren. Daar heeft Jezus een afkeer van. Niet van het openbare gebed, maar van je schijnvroomheid. Wie het om eigen eer te doen is, heeft z'n loon al. Die moet niet denken dat God er blij van wordt. Wie eer van mensen zoekt krijgt ook niet meer dan eer van mensen.

Ga dan maar in je binnenkamer, zegt Jezus. De huizen in Jezus' tijd zagen er wel wat anders uit dan onze huizen. De meeste huizen kenden nauwelijks verschillende vertrekken. In het leef-vertrek werd gegeten, geslapen, gewoond. Er was niet zo iets als een eigen kamer voor ieder kind. Het enige dat men kende was een voorraadkast. En dat woord wordt hier ook gebruikt. Ga in je binnenkamer, ga in je voorraadkast. Daar ben je alleen met God, God die zelf ook in het verborgene woont. In Jezus' tijd woonde God in het heilige der heilige, de ruimte in de tempel waar alleen een priester eens per jaar op Grote Verzoendag mocht binnenkomen. God woont in het verborgene..... En om die God te benaderen moet jezelf ook maar in het verborgene gaan. Daar is geen eer van mensen te krijgen, daar gaat het om God en jou. Jij, klein mens, alleen met die grote God, die heilige Vader, Die er naar verlangt

je stem te horen. Die er naar verlangt dat je op Hem zelf gericht bent en niet op de eer van je medemens.

Nogmaals, het gaat Jezus er niet om dat we niet in het openbaar mogen bidden. Ik hoor wel eens mensen zeggen dat ze niet bidden in een restaurant of kantine omdat je in je binnenkamer moet gaan. Of ook dat ze niet deelnemen aan een bidstond of gebedsgroep omdat gebed een zaak is van de binnenkamer, maar dat is een smoesje om niet mee te hoeven bidden. Er is niets mis met een gebedsgroep of bidstond, zolang je maar op God en Zijn eer gericht bent. Dan kan een gebedsgroep of bidstond juist een geweldige stimulans zijn om vol te houden met bidden. Als je samen in contact met God komt kun je Gods aanwezigheid en de onderlinge verbondenheid juist veel sterker ervaren tijdens een bidstond. Maar ook dan geldt wel de waarschuwing van Jezus, het gaat om Gods eer en niet om eigen eer! Soms maak ik mee dat iemand tegen mij als voorganger zegt dat ik mooi bid. Eerlijk gezegd weet ik nooit zo of ik daar dan blij mee moet zijn. Het feit dat iemand goed in staat is te formuleren en dingen onder woorden te brengen zegt namelijk helemaal niets over het hart van de bidder. Het is fijn als je gebed iemand bemoedigt en dat mag ook, maar het gaat om je hart. U mag best weten dat ik hou van eerlijke, oprechte, authentieke gebeden, voor mijn part in het dialect, omdat het niet in mooie volzinnen zit, maar in het delen met je hemelse Vader van wat in je hart leeft. Wie mij een beetje kent weet ook wel dat ik wel eens zeg dat ik geen 'gebedsmachine' wil zijn omdat ik toevallig voorganger ben. Wij kunnen allemaal bidden. Beroepsbidders bestaan niet.

Jezus waarschuwt ook nog voor de omhaal van woorden. Dat doen heidenen zegt Jezus. Denk hierbij maar aan die Baälpriesters op de Karmel bij Elia (1 Kon.18). Die maakten een misbaar om Baäl in actie te krijgen, maar er gebeurde niets. Maar Elia bad een simpel gebed. *HERE God van Abraham, Izaäk en Israël, laat heden bekend worden dat U God bent Israël, en ik Uw dienaar, en dat ik al deze dingen overeenkomstig Uw woord heb gedaan. Antwoord mij, HERE, antwoord mij, zodat dit volk weet dat U, HERE, de ware God bent, en dat U hun hart tot inkeer gebracht hebt.*

Dat was alles.....en vuur van de HERE viel neer.

Geen ellenlange verhalen. Geen omhaal van woorden alsof het nodig is dat God moet worden overgehaald te antwoorden. Wat voor beeld van God heb je dan als je

zo met Hem omgaat. God is niet een grillige God bij wie je maar moet afwachten of Hij je gunstig gezind is. God is Vader, Abba, pappa. Hij houdt van ons en nodigt ons uit om alleen of samen bij Hem te komen. Vertel het maar, zeg maar wat je dwars zit, vertel maar wat je raakt, wat je verdriet doet, vraag maar wat je graag zou willen. Je mag het allemaal vertellen en vertrouw erop dat het bij Hem in goede handen is.

Mag je dan niet lang bidden.....Natuurlijk wel. Als er veel te bidden is, dan duurt dat even, dan duurt het misschien zelfs heel lang. Jezus heeft ook wel eens een hele nacht gebeden. en in Getsemané was Hij vast ook in niet in vijf minuten klaar. Als je veel nood of verdriet ervaart dan verlang je ernaar om bij God te zijn en je hart uit te storten. Maar geen omhaal van woorden, niet drammen bij God, of denken dat Hij overgehaald moet worden. God weet het.....Hij kent je als geen ander....Hij heeft je lief met een oneindige liefde. Hij zal als Vader geven wat goed is voor jou. Hij zorgt voor je en draagt je leven. Wat er ook gebeurt! Een voorrecht om iedere donderdag weer samen die Vader te zoeken in gebed. Met elkaar ons afstemmen op Hem. Laten we maar gaan bidden.....

AMEN